

הרצח בעין־כרם, שבו חוסלה מישפחה שלמה עלידי נער, הזכיר לניסים פרנקו (מימין) את מה שעבר עליו אחרי רצח אביו לפני 16 שנה

”הייתי בהלם חצי שנה!”

קשה לי לפתוח את העניין. הייתי אז רחוק מאוד מפשע ומהעולם התחתון, תיכף אחרי המיקרה נכנסתי לריבאון, וחצי שנה שכבתי במיטה בלי לזוז. לא אכלתי ולא דיברתי עם איש. אנשים פחדו להתקרב אליי, כי לפעמים הייתי מתפרץ בעצבים. הייתי מאוד מבולבל עם עצמי והיה לי קשה לעכל שבאמת עשיתי את זה.

היה לי רק חבר אחד בכלא, ולו הייתי מקשיב. הוא אמר לי שאני צריך לקום ולהתחיל להילחם עם החיים. אף פעם לא היה לי בראש להתאבד, כי ידעתי שמצפים ממני במישפחה שאני אקח אחריות ואטפל בהם.

זה רק עבר לידו

אז, אחרי חצי שנה, יום אחד קמתי, הרם התחיל לזרום בי, והגעתי להחלטה להתחיל להתמודד. בית־סוהר הוא גם כן חלק מעולם הפשע, וחלים עליו החוקים של העולם התחתון, ואם רציתי או לא רציתי,

אמר לו: „אם אתה רוצה לשכור, אני אעזור לך!” הוא כיוון את העוזי לעבר הרהיטים וירה מחסנית שלמה. אחר־כך, לפי העדויות במישפט ה־סיט את העוזי לעבר אביו וירה מחסנית שלמה. האב מת מייד. שוטר שהמתין לאוטובוס בתחנה המרכזית העיר כי מישפט כי מיהר למקום, לשמע הירי יות, וראה את ניסים יוצא מהדירה ורועזי בידו. הוא שאל אותו מה קרה, ולדבריו ענה לו ניסים: „אני גמרתי חשבונות.”

ניסים נלקח מייד לתחנת־המישטרה ונחקר. למחרת הובא לדירה, ושיחור עם המישטרה את הרצח. על פי הראיות שהביאה המישטרה, הורשע ניסים כי רצה בכוונה־תחילה, ונידון למאסר־עולם.

זהרו סיפורו של ניסים:

„קיבלתי מאסר־עולם, אבל לא חשבתי על זה בכלל. העונש שאני נפטר, ושהוא הלך ולא יחזור, היה העונש הגדול ביותר. לשום עונש לא היה מישקל ליד זה. אני לא רוצה לדבר על המיקרה,

פועלים. הוא קנה לעצמו דירה ליד החנות, והשתמש בחלקה לאיכסון ובחלקה לפגישות עם נשים.

ניסים סבל מאוד מאביו, ושמח כ־שר גוייס לצה״ל. הוא התנדב לצנחנים וקיווה כי זה ישכיח ממנו את הבעיות בבית. אחרי שנתיים מצבא, חזר בקיץ 1970 לחופשה רגילה בביתו. הוא הביא איתו את התת־מקלע שלו, עוזי כנהוג ביחידתו. ארבעה ימים אחרי תחילת חופשתו העירה אותו אמו בכוקר ואמרה לו כי אביו החל מתפרע ומשי״תולל. הבן ניסה לדבר על לב אביו ולהיזכר לו כי הוא אדם מבוגר שיש לו נכדים אבל ללא הצלחה. אז לקח את אביו לעבודה וראה אותו עולה לדירת־הרווקים שלו. ניסים עלה אחריו, ומצא את אביו יושב על כורסה שותה ויסקי ולצידו שתי בחורות שאך זה קמו מי־שנתן. ניסים החליט לסיים את חופשתו ולחזור לצבא, כדי להימלט מהגיהנום בבית. הוא שב לביתו, לבש את מדיו ונטל את נישקו וחפציו. בדרכו ליחידה עבר שוב בתחנה המרכזית והחליט לעלות לדבר עם אביו.

האב סירב לרדת אליו, ודרש כי הוא יעלה לדירה. ניסים עלה לדירה ומצא בה את שתי הנערות, לבושות למחצה, ואת אביו שיכור לחלוטין מהוויסקי. האב דרש מניסים כי ישתה איתו כוס־סית. וניסים סירב ושבר את הכוס. האב עשה תנועה מאיימת כאילו הוא מתכוון לשכור את הרהיטים, וניסים

העונש, ושוחרר לפני שבועיים, בגלל התנהגות טובה. השבוע חזר לישראל, והוא מבקש לספר את סיפורו, כדי שהמישטרה תרד ממנו. „אני רוצה שתקראי לסיפור שלי מפרנקו באהבה לציבור” ואני אספר את כל האמת על חיי” אמר.

כוס שבורה

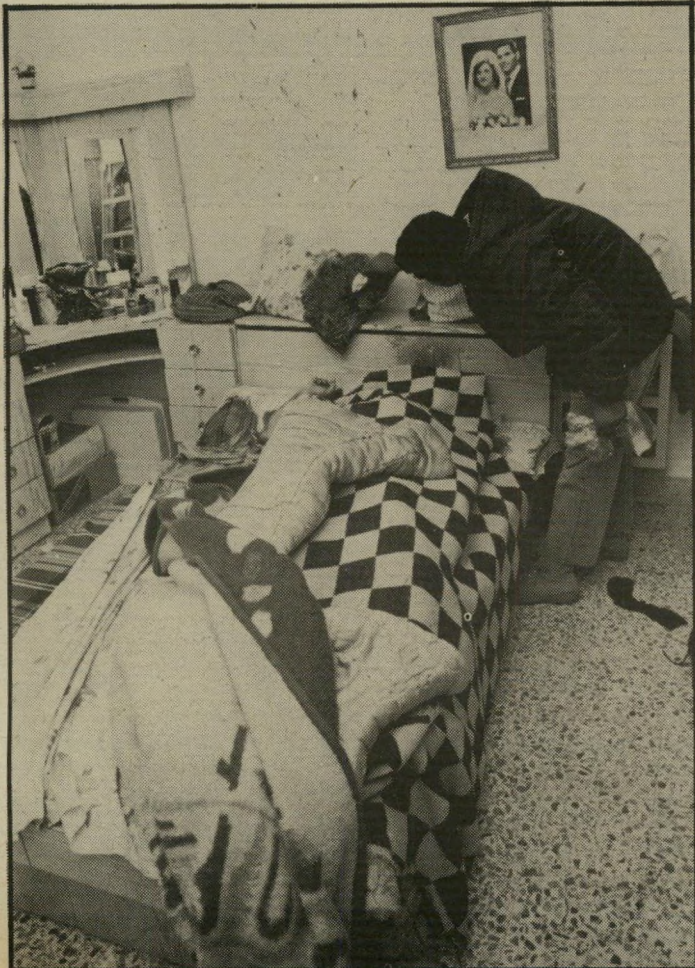

ניסים נולד לפני 36 שנה, להורים ילידי־תורכיה. אמו היתה נערה צעירה ועדינה, מבית־טוב, שנאלצה להינשא לאביו, אחרי שאנס אותה והכניסה להריון. האב היה עריץ ורודן. הוא שתה לשוכרה, נטל קמים והתעמר במישפחתו. מפעם לפעם היה משתכר, מעורר שערוריות בבית, שובר חפצים ומכה את כל הניקרה על דרכו. המיש״תחה גרה בכתיים, ולאב היתה באסטה לצעצועים בתחנה המרכזית בתל־אביב. העסק פרח, והוא העסיק כמה

כ־אשר שמע ניסים פרנקו על הרצח בעין־כרם, חש בסיבולו של הנער בן ה־14. ניסים הבין מה עובר על הצעיר הזה יותר מכל אדם אחר. כי לפני 16 שנה הורשע הוא־עצמו ברצח אביו, אברהם. בתת־מקלע עוזי, שהביא לחופשה מצה״ל.

„אני מקווה שהוא לא יצטרך לעבור את כל הסבל שאני עברתי, ושלא יתפרו לו תיק כמו שתפרו לי” הוא אומר.

פרנקו נידון על רצח־אביו למאסר־עולם, אולם נסיבות המיקרה היו כליכך טראגיות ונוגעות ללב, ששופטי בית־המישפט העליון המליצו על מתן חנינה לצעיר בהיר השיער והעניינים. אחרי חמש שנים בכלא, חנן אותו נשיא־המדינה. מאז קרו לפרנקו הרבה דברים, רובם רעים. הוא נרחף לפשע, בלחץ המישטרה, לדבריו, ונאלץ לעזוב את הארץ. לפני חמש שנים נעצר בתורכיה, ונידון ל־10 שנות־מאסר על שחרבסמים. הוא ריצה את מחצית

הרצח בעין־כרם: מיטות ההורים והאחיות אחרי הזוועה